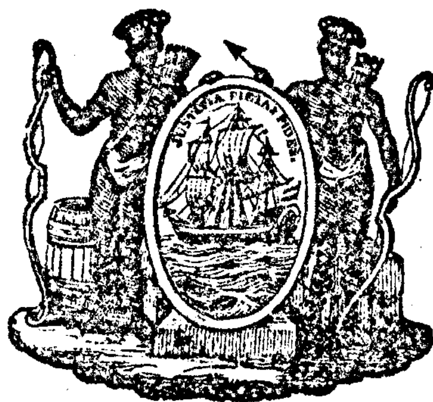
A°. 1837. N°. 73.

Dingsdag, den 12den September.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij. . . .

De Commissie tot TAXATIE DER HUURWAARDE van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal voortzetten op HEDEN den 12den dezer, des voormiddags ten *zeven* uren, en zulks wel met Wijk La. E.; wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd, de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon, of wel bij hunne afwezigheid, door achterlating van hun Huur-Contrakt of van eenig ander papier, waaruit de Commissie, het vereischte te weten, kan blijken.

Paramaribo, den 12 September 1837.

De gequalificeerde Scriba bij de Commissie voornoemd,

A. P. TIRION.

Advertentien.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

☞ VERGADERING van het HOOFD-BESTUUR en de ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op HEDEN den 12den September 1837, 's avonds ten 7½ uren, in het Locaal van de Loge CONCORDIA.

Scheepstydingen.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, de Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. J. Foster, naar Boston; lading: 260 vaten

Den 11den, het Schip *Phœnix*, Kapt. Jan Christoffel Töpper; naar Amsterdam; lading: 35 vaten, 1317 balen heele Koffij, 2 vaten, 107 balen gebroke dito en 34 balen schoone Katoen; Passagier: den minderjarige Gollenstede.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 10 *Julij* 1837.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 1 Julij.

Zie hier den brief, welken Sir Robert Peel geschreven heeft aan de kiezers van Tamworth, het vlek, dat hij in het Parlement vertegenwoordigt:

»Mijne Heeren! Ten gevolge van het overlijden van onzen beminden en vereerden Souverein, wordt het tegenwoordige parlement noodwendig eerlang ontbonden. Wanneer ook de verkiezing voor het volgende moge plaats hebben, hoop ik, dat mij op nieuw het vertrouwen zal blijken, hetwelk gij voor eenige jaren in mij gesteld hebt, toen gij mij als een uwer vertegenwoordigers in het Lagerhuis benoemdet.

»Mijne hoop steunt op de ondervinding, die ik heb, van uwe genegenheid, in al die betrekkingen, welke uit den reeds in prille jaren aangeknoopten vriendschapsband, uit mijn verblijf in uwe onmiddellijke nabijheid en uit familie verbindtenissen zijn voortgevloeid, welke onafgebroken sedert meer dan veertig jaren hebben bestaan....

»De vorige maal, toen ik mij tot u wendde, vervulde ik de hoogste waardigheid, met opzigt tot verantwoordelijkheid en gezag, waarin een onderdaan der kroon geplaatst kan worden, en ik achtte het pligt de beginselen, waarnaar ik wilde handelen, en derzelver werkdadige toepassing bloot te leggen.

»De beginselen erlangden uwe goedkeuring en ik vertrouw, dat gij, de handelwijs nagaande, die ik gevolgd heb, zult bevinden, dat ik, zoowel gedurende den korten tijd dat ik het bewind heb in handen gehad, als sedert mijne verwijdering uit hetzelve, daaraan standvastig getrouw ben gebleven, dat ik elke belofte, welke ik had aangegaan met opzigt tot het herstel van gemoedsbezwaren, of nopens verbeteringen in de bewoordingen of toepassing der wetten, vervuld heb; en bovenal dat mijne pogingen hebben gestrekt ter bescherming van de staatsregeling tegen ontwerpen van gevaarlijke nieuwigheden, ter verdediging van de regten en het gezag van elken tak van de wetgevende magt, en ter handhaving van Protestantsche en Hervormde Godsdienst als de gevestigde en nationale kerk.

»Rondborstig zamenwerkende met die magtige conservatieve partij, op welker vriendschap ik booge, er meer op uit zijnde groote beginselen te verdedigen, dan louter belangen van tijdelijken aard of van eene partij, heb ik met ijver een zwak en ongeschikt bewind ondersteund, wanneer hetzelve zich, hoe flaauw en weifelend ook, verzette tegen ontwerpen om verdere veranderingen te brengen in het vortegenwoordigende stelsel, of in het evenwigt van de grondwettige magten in den staat. Ik heb mij volstandig gekant tegen dat bewind, bij elke gelegenheid dat ik deszelfs maatregelen, nopens onze binnen- of buitenlandsche staatkunde, strijdig achtte met het karakter des lands of nadeelig voor deszelfs belangen."

Mengelingen.

MARIA WARWICK.

(Vervolg van No. 70.)

—»Men heeft u niet opgedragen Mijnheer, om acht te slaan op hetgeen mijne dochter zegt. Er hebben, sedert eenigen tijd, in mijne familie bijzondere gebeurtenissen plaats gehad, die haar zenuwgestel wat hevig hebben aangetast, zij zal zich verwijderen, en dan...."

—»Neen, Vader," riep MARIA, terwijl zijmoedig opstond: »ik ben gereed, om al te doen en te zeggen, wat hier gedaan en gezeid moet worden. Ik ga met u, Mijnheer."

—»Lief kind, gij kunt hier hoegenaamd geen nut doen; en ik kan waarlijk niet toelaten. . . ."

—»Integendeel, Mijnheer," hernam de geregtsbeambte: »Miss WARWICK schijnt in gemoede, meer dan ieder ander, van het gebeurde te weten, en mijn pligt vordert, dat ik haar meêneem. Ik ben overtuigd, Mijnheer, dat gij zelf te veel belang stelt, in de ontdekking van het misdrijf, om u tegen dat besluit te willen verzetten. Wij doen ons best, om op dat stuk alle mogelijke inlichtingen te verkrijgen, en hebben geen' tijd te verliezen. De regtszittingen worden geopend; de staat van angstvolle onzekerheid, waarin het volk verkeert, is zoo verontrustend, dat het, in allen opzigte, hoogst wenschelijk en raadzaam is, dat de zaak zonder verwijl worde uitgewezen."

De Heer WARWICK en zijne dochter verzelden den geregtsbeambte naar de hoofdstad van het graafschap, en legden er hunne verklaringen af, voor de regters, die zich met al de bijzonderheden van het geval tot laat in den nacht bezig hielden. Eer zij scheidden, kwamen ze overeen om de gevangenen zonder uitstel te vonnissen.

'T Was op een' vrijdag morgen zeer vroeg, dat de voorzitter, een achtbaar en welsprekend magistraat, de zaal van de regtbank intrad, waar reeds eene tallooze en ongeduldige menigte vergaderd was. De banken naast hem waren bezet door de regters van het graafschap, door geneeskundigen, en zelfs door vrouwen, die anders zacht en schroomvallig van aard, uit zucht naar sterke, hevige gemoedsaandoeningen, vaak haren natuurlijken afkeer over winnen, om gretig te luisteren naar geschiedverhalen van bloed en moord. De kiescher aanleg van de vrouw, zal haar niet zelden lang terughouden, om, op het voorbeeld van den man, den voet te zetten in het verblijf van een' krankzinnigen, of 't gevangenhok van een' booswicht; maar is zij er eenmaal, dan zal zij, met inniger' belangstelling, elk gebaar van den ongelukkigen gadeslaan, dan zal zij, aan elk zijner toonen van wanhoop, smart of razernij, aandachtiger ooren leenen.

Tegenover de regters, zaten de twee BOYLAND's, met ketenen beladen, en wier gelaat eene zenuwachtige aandoening verried, die in wilde, woeste gevoelloosheid ontaarde. Verder stonden, in eenen halven kring, de advokaten, die, van al de omstanders, de meeste onverschilligheid toonden, in de zaak, die hier dienen zou. Het overige van de zaal was opgevuld met eene menigte van menschen, waarvan de meesten, door de kracht hunner vuisten en hunner ellebogen, het regt hadden verkregen, om getuige te zijn van een schouwspel, dat voor hen altijd nieuw en aantrekkelijk was.

Eer de gewone, voorloopige beschikkingen gemaakt waren, heerschte door de gansche

zaal eene diepe stilte; de afschuw van het misdrijf hield, zoowel als het belangwekkende van de zaak zelve, aller aandacht geboeid.

De zitting werd geopend; de verhooren namen een' aanvang; doch ik wil mij vergenoegen met den lezer slechts een beknopt verslag aan te bieden van de redevoering, door den Voorzitter der regtbank uitgesproken, met opsomming der bewijzen van het misdrijf, na verscheiden' uren beraadslagens, die de algemeene belangstelling in de hoogste mate hadden opgewekt.

— »Mijnheeren, Gezworenen," sprak hij, »'t zou, geloof ik, noodeloos zijn u te zeggen, dat de zaak, die uwe aandacht zoo zeer heeft geboeid, door bewijzen gestaafd wordt, die alleen uit bijomstandigheden ontleend zijn. Geenerlei regtstreeksch bewijs van het misdrijf is de beschuldigden tegengeworpen; derhalve blijft het aan u, te beslissen, of de zamenloop van daadzaken en gebeurtenissen, alhier plaats hebbende, die mate van zekerheid aan de hand doen, waardoor alleen de uitspraak: *schuldig*, te regtvaardigen zal zijn. De eerste getuige, dien men gehoord heeft, is de portier van het gasthuis. Hij erkent, dat het lijk, hem door de beide beschuldigden, aangeboden, en door hem overgegeven aan den eersten Chirurgijn, hetzelfde is, dat later, door velen, is herkend geworden voor het lijk van WALTER CARROLL. Wij vinden hier het misdrijf van lijkendiefstal, gepleegd door de beschuldigden, die, volgens de verklaring van den zelfden getuige, sedert lang, dien verfoeijelijken handel drijven, en aan de snijkamer, meer dan eens, heimelijk, en zoo ik 't zeggen moet, onwettig verkregen voorwerpen geleverd hebben. 't Is hier, voor mij, noch de tijd noch de plaats, om verontschuldigingen te zoeken voor eene inbreuk op de wetten. Van een' anderen kant, ben ik ook niet geneigd, om, zoo ten opzigte der gevangenen, die voor deze vierschaar te regt staan, als ten aanzien van elk ander beschuldigde, soortgelijke misdaden uit een bezwarend oogpunt voor te stellen, daar toch de staat der maatschappij, waarin wij leven, en de wet zelve, aanleiding tot dat kwaad kunnen gegeven hebben. Hoe 't zij, tot dus verre, hebben we niets gevonden, dat het vermoeden kon opwekken van het schrikbarend misdrijf, waarvoor deze beide mannen in hechtenis zijn genomen, uitgezonderd, evenwel, het bestaan eener mogelijke beweegreden, die, te hunnen opzigte, zou kunnen gelden, eene beweegredenen, wel is waar, die wij hun ter naauwernood hadden durven toeschrijven, ja, die wij zelfs niet verondersteld zou hebben, was 't niet, dat de gruwzame ondervinding: die wij dezer dagen hebben opgedaan, ongelukkigerwijze, het hare had bijgedragen, om dat denkbeeld bij ons op te wekken (*).

»Gij hebt, daar op 't oogenblik, de stellige en beredeneerde verklaring gehoord van den eersten Chirurgijn, die getuigt, dat de staat van het lijk, van stonde af, zijne aandacht trok: hij geeft de reden op, waarom hij zich overtuigd houdt, dat het nimmer is begraven geweest, en de dood of door worging of door overstelping moet zijn veroorzaakt. Deze laatste, tweeledige veronderstelling verkrijgt nog meer gewigts door een gedeelte der bewijzen, die later volgen. Men roept den dienaar der Politie, die, op grond der mededeelingen, hem gedaan door de twee eerste getuigen, de gevangenen aanhoudt op straat. Er ligt iets vreesselijks en opmerkelijks in het gezegde van JAMES BOYLAND tot zijn' broeder HUGH, bij die gelegenheid: »een moord HUGH, en welke?" 't Is bewezen, dat, in het eerste oogenblik van verrassing, die uitroep hem ontvallen is. Wij hebben overvloed van bewijzen, om verzekerd te zijn, dat het lijk door de gevangenen verkocht, het lijk was van WALTER CARROLL. Wij hebben op dat stuk de verklaringen van verscheiden' bekenden des overledenen, van den meester, in wiens dienst hij heeft gestaan, en van het ongelukkige jonge meisje, wier geschiedenis, zulk een aandoenlijk verband houdt met de gansche ontwikkeling van dit proces. Daarop volgens talrijke bewijzen nopens de omstandigheden, die er plaats hadden, eer CARROLL voor 't laatst werd gezien. 't Is bewezen, door de getuigenis eener huurvrouw des Heeren WARWICK, dat zij, bij 't vallen van den avond aan de deur staande, WALTER CARROLL heeft zien praten met MARIA WARWICK, zoo als dat vaak gebeurde; dat de twee BOYLAND's daar voorbij gekomen, en er, tusschen hen en den overledenen, eenige onvriendelijke woorden gewisseld zijn. Mijnheeren, ik hecht aan deze omstandigheid geenerlei gewigt: is CARROLL door de handen der gevangenen om 't leven gebragt, weest dan verzekerd, dat eene andere drijfveer, verachtelijker, zoo niet misdadiger dan haat of wraakzucht, hen daartoe geleid heeft. Wanneer we, bij 't onderzoek naar de oorzaak van dat misdrijf, op dergelijke bijzonderheden moesten letten, dan zou er reden van veel zwaarder' verdenking bestaan, tegen den Heer WARWICK: want het blijkt uit de verklaring dierzelfde oude vrouw, even als uit die van den Heer WARWICK en zijne dochter zelve, dat hij, de vader, die, bij toeval, van het gehouden gesprek tusschen de twee jongelieden genoeg had afgeluisterd om overtuigd te zijn, dat er eene heimelijke, schoon, naar allen schijn, eerzame verbindtenis tusschen zijne dochter en CARROLL bestond, daarover in hevige verwijtingen uitborst, en zelfs den jongman eenen slag gaf. Met betuigingen van leedwezen, die zijn hart tot eer verstrekken, deed hij zich zelven bittere verwijtingen over die driftvervoering, die, als ik 't zeggen mag, in zulk een oogenblik, zeer natuurlijk was. Ik heb 't van mijnen pligt gerekend, nopens den aard van dien slag, bijzondere nasporingen te doen, die mij echter dra overtuigd hebben, dat dezelve, op dat oogenblik, schijnt wel, geen verder gevolg heeft gehad, veel minder, eenige uren later, de oorzaak van zijnen dood kan zijn geweest. 't Kon zijn, dat de gevoelige beleediging, die de Heer WARWICK meende, dat zijn vaderhart was aangedaan, hem bewogen had, tot het plegen van een misdrijf, om zijne wraakzucht te voldoen. Ook uit dat oogpunt, heb ik, niet slechts onder hen, die in zijne dienst staan, maar overal in den omtrek, zeer naauwkeurige berigten ingewonnen, aangaande zijne zedelijke beginselen, en zijn karakter; doch, ter plaatse, waar hij woonachtig is, staat hij algemeen als braaf en strikt eerlijk man bekend. Al verder, hebben we ons zeer omstandig verslag laten doen van al wat er dien avond is voorgevallen. De Heer WARWICK zond CARROLL weg uit zijne dienst; hem alle gemeenschap met zijne dochter verbiedende; en de overledene beloofde op zijne eer, dat hij, gedurende zijne afwezigheid, geenerlei betrekking met haar onderhouden zou; daarop is CARROLL vertrokken. Doch hier ontstaat, als van zelve, eene andere gissing, die veel grooter mate van waarschijnlijkheid zou hebben. CARROLL was betrapt geworden in heimelijken minnehandel met de dochter zijns meesters; hij was met schande uit zijne dienst ontzet; men had hem verboden het voorwerp zijner liefde weder te zien; hij zelf had beloofd geene gemeenschap meer te zullen houden met haar, die hij beminde, en wanneer men nu acht geeft op zijne zielsgesteldheid, bij 't verlaten van het huis, dat hij bewoond had, is 't dan zoo onmogelijk, is 't zelfs wel onwaarschijnlijk, dat hij neiging hebbe gevoeld tot zelfmooord? Uit al de voorhanden zijnde stukken, blijkt, dat de gevangenen zich zelven steeds gelijk zijn gebleven, in hunne dikwerf herhaalde verklaring, dat zij het ligchaam dienzelfden avond ontdekten in de rivier, even buiten de stad en geen weêrstand hebben kunnen bieden aan de verzoeking, om een lijk te verkoopen, dat het toeval hun in handen speelde. Ik beken, dat ik aan die veronderstelling van zelfmoord misschien zou hebben toegegeven, had niet het aangevoerde door een' getuige, van wie ik reeds gesproken heb, MARIA WARWICK, mij teruggehouden. De wijze waarop zij hare getuigenissen heeft afgelegd, draagt dermate den stempel, van opregtheid en zuiverheid des gemoeds, dat men veilig het volste vertrouwen mag stellen in al wat zij heeft gezegd. 't Blijkt, dat zij den overledenen nog heeft gezien, denzelfden avond, dat haar vader hem uit zijn huis had verbannen; dat zij overeenkwamen om, gelijk zij beloofd hadden, voor 't oogenblik, geenerlei poging meer te doen, om elkander meer te zien of te spreken, maar om met geduld en vertrouwen, te wachten op gunstiger' omstandigheden, tot het hernieuwen hunner verkeering; dat de laatste woorden, die hij haar toesprak, vol waren van teedere liefde en onderwerping; dat hij, na het afscheidnemen, op haar verzoek, is blijven staan op eene bijzondere plaats, die zij beschreven heeft, als haar goed bekend te zijn: onder een' ouden eik, aan den waterkant, of liever aan den rand eener steile hoogte, van waar de rivier zich in een' diepen afgrond vertoont; dat zij, oogenblikkelijk daarna, aan den ingang van hetzelfde bosch, op ongeveer drie honderd roeden afstands van den eik, de gevangenen ontmoette; dat deze zich uitdrukkingen lieten ontvallen, waaruit men moest opmaken, dat zij WALTER, daar, in de nabijheid hoopten te vinden; dat getuige, een oogenblik daarna omziende, hen den weg zag inslaan naar de plaats, waar zij CARROLL verlaten had. Hier, Mijnheeren, houdt mijne taak op. Bij de opsomming der bewijsgronden, die elk der daadzaken, mij achtervolgens heeft aan de hand gedaan, heb ik getracht uwe aandacht te vestigen op de onderscheiden' gevolgtrekkingen, die er uit de afgelegde, door u aangehoorde verklaringen, zouden zijn op te maken: thans is 't aan u, om te oordeelen. Ik zal mij van alle verdere uitbreiding onthouden, en geef de zaak ter beslissing over in uwe handen."

De gezworenen verlieten de zaal, na verloop van tien minuten kwamen ze terug, en verklaarden, dat hun besluit met eenparigheid van stemmen genomen was.

De Voorzitter vroeg hun. »Heeren Gezworenen, is HUGH BOYLAND schuldig, of niet schuldig?"

— »Schuldig!"

(Vervolg hierna.)

(*) De zaak van BURKER.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres by Degenhard en Kramer. — Sluit den 15 dezer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Verwachting*, Kapt. K. H. Hillers. — Adres by Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cicilia*, Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *'t Vertrouwen*, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Clasina Adriana*, Kapt. A. P. Havinga. — Adres bij L. J. van Bommel.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indië*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assarantie Polis, tegen 2 3/4 pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kapt. K. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegens 2 1/2 pCt. premie.

Het gekoperd Kofschip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson.

Het Nederlandsch Schooner Kofschip *de Gebroeders*, Kapt; P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *de drie Gebroeders*, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Laug. — Adres bij J. L. Gellée.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres by van West en de Hart.

Het Nederlandsch gekoperd Schooner Kofschip *Harmonie* Kapt. A. van der Meyden. — Adres by van West en de Hart.

NAAR ROTTERDAM:

Het Schooner Brikschip *Amphitritte*, Kapt. A. C. Krull. — Adres bij van West en de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Regent*, Kapt. J D. Nordlone. — Adres bij J. Lyon.

NAAR BOSTON.

De Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson. — Adres by S. van Praag,

NAAR GLOUCESTER:

De Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. S. Sayward. Adres by J. M. Samson.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.